

~~unde~~ respondisse videaris, quoniam quas illi in re futili pagellas
 male perdidissent, aliorum gratiâ, ubi commodum erit, resti-
 tutas velim. At in domestico luctu, qui te unum latere
 deinceps non potest, quod verbulo mastissimum amicum non
 affaris, qui illud benevolentia officium a te precipue ex-
 spectavi, minus, hercule, patienter fero. Amisimus, mi
 Heinsio, ego Parentem, tu amicum ut utriusque amantissi-
 mum, ita tui profecto et virtutis tuae cultorem, non
 è multis. Talis ab illo in sempiternum futurus sum,
 qui quidlibet Heinsio condonare valeam præter unam obli-
 vionem meam aut neglectum. Contemptum si quidem
 ferendus sit, nihil moror, satis mihi conscius quam illum
 promerere apud similes tui, qui nusquam sunt. Vale
 Viri Maxime, et vel Patri defuncti gratiâ, qui te di-
 lexit, me ama. Haga. raptim. Idib: Febr: MDCCXXIV.

D. Heinsio.

C. Augenius

(63)

Quos mihi peregrino nobiles peregrinos commendasti Heinsio,
 Nobilissime hæcenus omnes non vidi. Adit me unus cetero-
 rum nomine, cui omnem operam atque officia obtuli,
 quas debere meo mandatis tuis, et earum meritis, quos
 amicitia tua dignatus es, palam professus sum. Si totus
 meus sim, neque etiam otij mei momenta singula
 ab aliorum nutu dependent, gratulaber nunc mihi
 de tam insigni occasione oblata, quâ quanti te faciam
 re ipsâ valeam ostendere. Sed nosti provinciâ hanc, et
 quam vacare mihi aut amicus per eam non datur. Vacare
 tamen hisce tuis, quantum illo pacto licebit, per vin-
 culum superioris obsequii. De Republicâ parci te doceo
 quod unum hic didici, nihil sperare. Abijt in fumum
 primus ille animorum impetus, quo scilicet Hispaniam
 omnem debellatam ibamus, cum legati nostri increpa-
 ventur, quod tantarum rerum deliberationi serius accede-
 rent. Ecce ijdem illi tertium hic mensem desident.
 patriæ commodo aut detrimento majori, merito ambi-
 gas. qui enim quoque sub idem tempus in Galliam ablega-
 ti fuerunt, non illi adeo prosperum negotiationi suæ
 eventum experiuntur, quem læta rerum facies adveni-
 entibus polliceri videbatur, ab hoc Rege est, Mi Heinsio
 qui (quod etiam in Britannia libere effatur) ab omni-
 re bellicâ alienissimis, quæcumque eò consilia spectant,
 aut petitiones nostrorum, conditionibus tam duris et iniquis
 iuit involutum, ut satis jam planum fecerit quam
 adhuc

adhuc in animo non habeat quidquam statueret, quod
Hispano displiceat. perniciosissimo, ut jam dixi, in
Gallia exemplo, ubi quas gratis hactenus auxilia obtinui
mis eadem plane difficultate implicari feruntur. Hæc
morarum nostrarum fructus est, quas tamen ut opinor
breui nunc abscissum imis, ne nihil agendo id agamus,
quod infectum omnino posteritas optatura sit. Ignoscere
quæro, et occupationes meas excusas, si minus prolixè
te persequor, quæ te præ alio quovis libeat communicare.
Si ~~quidem~~ quid interim pro hisce pauculis in vicem
retribueri volueris, eorum quæ apud vos occurrunt, inveni-
entiss usque humanitatis, atque beneficiorum tuorum
gratissimum aestimatorem. De Studiis imprimis tuis
quæ eorum in parte plurimum verseris, quid luci publicæ
et quando pollicearis avidè cupio certior fieri. nam si
absentem eo affectu prosequeris, quem præsentem, cum
Læda essem, obtulisti, jam intelliges interesse meum
non ignorare, quid rerum mediteris. Agnoscis autem
exactorem; at ille pudorem amicum deposuit, quod sic
apertius, esse eundem tui amantissimum. Vale vir
Maxime, et me ama - Londini 21. Maij 1624.

C. Huguenius.

Vere raptim hæc exaraveram, sed
cum cui perferendas daturus eram ex
jussu DD. Legatorum in alterum
diem atque alterum, iter protulerit,
vidum est nunc adjicere, stilo proptus
novo, et tibi quidem inexpectatam
subito ^{recedo} quem Phœbum apparuisse
per densissimam nubem, de qua in
literis. Itaque brevis opinor, non ingra-
tum nuntium patriæ, aut perscribe-
mus, aut ipsi allaturi sumus. Ecce
instabilem rerum aulicarum rotam.
Vale Maxime Heinsi et amicissime
24. Maij.

Raph: Torio. Soleo apud cives meos ostentare conditionem tuam
Thori amicissime, at illam quæ me indignum me
hospitem singulari benevolentia complexus es; obvio cuius
imò infirmitas. Quo te mirari vobis si pridem utroque
Lippi